

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๕๐/๒๕๖๑

ศาลปกครองอุตรธานี
ศาลจังหวัดเลย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเอกชน ยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และพนักงานเจ้าหน้าที่สังกัดกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๗ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองครอบครองพื้นที่ทำการเกษตร แต่ถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๗ เดินสำรวจออกโฉนดและแจกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้มีชื่อทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ บางส่วน และทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งแปลง ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนโฉนดที่ดินพิพาท รวมถึงสั่งการให้นิติกรรมทั้งหลายเกี่ยวกับที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นโมฆะ ให้บุคคลหรือผู้มีชื่อในโฉนดที่ดินตามฟ้องรวมถึงบริวารออกจากการครอบครองที่ดินและไม่ให้เข้ามาครอบครองที่ดินของผู้ฟ้องคดีอีกต่อไป ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การออกโฉนดที่ดินชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องมาจากการออกโฉนดทับที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อันเป็นกรณีโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ทั้งความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีทั้งสองในการใช้สิทธิทางศาลก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามที่กล่าวอ้างว่าตนมีสิทธิครอบครองเป็นสำคัญ การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้นั้น ศาลจำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่าที่ดินพิพาทผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่ดินของผู้มีชื่อแล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นได้ต่อไป คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม